

tror, det var i Venstres Presseorgan her i Byen. Man mente dør, at det var en Mængde Ord, hvormed der ikke blev sagt noget. Jeg mener ikke, at den højtærede Statsministers Tale kan karakteriseres paa den Maade, aldeles ikke. Jeg synes, der var overordentlig megen Realitet i den Tale, og jeg skal nævne nogle af de Ting, som jeg mener har stor Betydning, idet det er et Program for, hvorledes Regeringen vil lægge det politiske Arbejde til Rette i indeværende Rigsdags-samling.

Den højtærede Statsminister nævnte først og fremmest Forholdet til Udlandet, som han karakteriserede som tilfredsstillende. Den højtærede Minister nævnte et saa vigtigt Spørgsmaal som Valutaordningen og antydede, hvor han mente, Lovgivningsmagten skulde naa hen i dette Spørgsmaal. Endvidere omtalte den højtærede Statsminister Beskatningsforholdene, hvorom han sagde, at de var Genstand for Overvejelse med det Maal at finde retfærdigere Former end de nuværende. Dernæst omtalte den højtærede Minister en hel Række Lovarbejder, dels Lovforslag, som er kendt fra den foregaaende Rigsdagssamling og atter vil blive forelagt i Aar, dels enkelte helt nye Lovforslag. Jeg skal saaledes nævne Lovforslag om Arbejderbeskyttelse, Lærlingeforholdet, Aldersrente, Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker og Skoletilsynet. Vi har allerede haft Lejlighed til at drøfte flere af disse Spørgsmaal i de Dage, der er gaaet siden Samlingens Begyndelse, forinden vi nu har paabegyndt første Behandling af Finanslovforslaget. Jeg kan ikke sige, at det er lutter velvillige Ord, der har lydt ved Behandlingen af disse Lovforslag, men om Ordene ikke lød saa velvilligt, tør jeg dog maaske haabe paa, at Arbejdet paa Lovforslagene vil blive mere velvilligt. Det er jo ikke alle Mennesker, der har Evne til at udtrykke sig velvilligt, der er mange, som er mere velvillige i Realiteten, end de har Evne til at udtrykke, og det skal man nu vide for at kunne danne sig et Skøn om, hvad Meningen virkelig er. Men saaledes er det altsaa gaaet nogle af de Forslag, som den højtærede Statsminister bebudede vilde komme, de har allerede været her.

Endvidere nævnte den højtærede Statsminister Lovgivningen om Læreruddannelse, Banker, Forsikringsvirksomhed, Foranstaltninger imod Arbejdsløsheden, Husmandslovgivningen, Lovgivning til Fremme af Fiskeri, Overvejelser om Produktionens Forøgelse ved Støtte til Erhvervs-grene, der er sunde, men rammes af Krise-

tilstand, Simplificering af vore Statsinstitutioner, og der var adskillige flere Ting.

Jeg synes ikke, man med Rette kan sige, at det var en lang Tale, hvori der ingenting var. Tværtimod, jeg vil antage, at hvis det kunde lykkes den højtærede Regering at faa gennemført de væsentligste af de Ting, her er lovet, vilde man sikkert betegne en Rigsdagssamling, der mødte med saadanne Resultater, som en af de bedste Rigsdagssamlinger, vi overhovedet har haft, og, som sagt, jeg nærer fremdeles Haab om, at det maa lykkes, i Henhold til, hvad jeg sagde før. Det er ikke altid Tonen, der gør det; det afgørende er, om man virkelig vil noget eller ikke. At man saa ikke har Evne til at udtrykke det, man virkelig vil, paa bedste Maade, skal man se lidt bort fra. Evnen i den Retning er meget forskellig hos Menneskene.

Det maa erkendes, at denne Maade at aabne Rigsdagen paa, hvor Statsministeren fremsætter sit Program for den kommende Samlings Arbejde, er adskilligt mere tiltalende end den Maade, hvorpaa man tidligere ved Rigsdagens Sammentræden har holdt det første Møde, der i Virkeligheden var en ren og skær Formalitet uden virkeligt Indhold. Jeg synes, at den højtærede Regering fortjener Anerkendelse for, at den har valgt en ny Maade, saaledes at det virkelig har Interesse at være med ved Aabningsmødet, hvor man altsaa faar noget at vide om Vinterens Politik og saaledes kan danne sig sit Skøn over, hvorledes de forskellige Partier derefter vil stille sig til denne Politik.

Foruden den højtærede Statsministers Tale ved denne Lejlighed, som gav Meddelelse om, hvorledes Regeringen vil stille sig med Hensyn til Lovgivningsarbejdet i den kommende Samling, synes jeg, den højtærede Finansministers Tale ved Forelæggelsen af Finanslovforslaget indeholdt mange interessante og oplysende Ting om hele Finansstyret, Ting, som for mig var Vidnesbyrd om, at den Politik, finansielt set, vi er inde i under Ministeriet Stauning, har vi al Grund til at være tilfredse med, og at vi har Grund til at vente, at vi dergennem vil komme ind i en sund Finanspolitik i vort Land. Ikke mindst vil jeg gerne have Lov til at udtale min Anerkendelse af den Maade, hvorpaa det lykkedes den højtærede Finansminister i Sommer at gennemføre de Laan, som det da blev vedtaget at optage. Paa en vis Tid fremkom der i Pressen Udtalelser om, at den højtærede Finansminister havde været uheldig, at han alligevel, endskønt han havde udtalt noget i modsat